

Ecoul

Director: CONST. I. ȘTEFĂNESCU • Redacția și adresa, ARAD, Bdl Regele Ferdinand 5. Telef. 333.

...D. dr. Cornel Radu, fost primar al orașului Arad, va scrie istoria inundațiilor arădane din 1932...

...pentruca, dând actualului primar o imagine mai precisă a dezastrului, să-l hotărască să ia hotărârea de a repara temelie digurile...

O zi la alta Polite asupra viitorului răboiu

Comisia pentru înfrânarea speculei

Aseară la orele 19 s'a întrunit la Ministerul Comerțului pentru prima oară, comisia superioară pentru înfrânarea speculei. Șeful a fost prezidat de d. Ștefănescu-Strunga care, în declarațiile făcute, a accentuat consecințele urcării prețurilor și a indicat mijloace pentru comprimarea și a expus măsurile pen-

tru înfrânarea prețurilor. D. Ștefănescu a dat instrucțiuni asupra modului cum să se facă controlul prețurilor și a terminat făcând un apel la comercianți și industriași de a reduce prețurile spre a nu face populația să sufere. Comisiunea își continuă lucrările azi, urmând să se întrunească regulat în fiecare săptămână.

Mihai Popovici va lua locul d-lui Vaida la șefia naț.-țărănistă a Ardealului

"Curentul" anunță că în ședințele partidului național românesc se afirmă că se va organiza o demonstrație contra deciziilor Camerei de a fi admis în judecată pe d. Mi-

hai Popovici. Se va face propunerea, în delegația permanentă, ca fostul ministru de Justiție să fie proclamat șeful Ardealului în locul d-lui Vaida-Voevod.

1936 sau 1937?

PARIS, 28. — Generalul Maurin vorbind despre înfrângerea Germaniei a arătat că Ministerul de Război al Franței e dator să trimită trupe la frontiera franco-germană. După informațiunile generalului, Germania se înarmează într-un tempo care-i va permite ca la începutul anului 1936 să fie gata de războiu. R. R. Și în tot acest timp Franța se pregătește pentru târgul mondial pe care-l va organiza în 1937. În tot acest timp Parisul a pierdut populația flotantă, și-a pierdut englezii și americanii de pe urma căruia trăia, dar s'a amputat în schimb de spioni cari mîșună peste tot.

bat al său, a anunțat bătălia cea mare. Se vede că Franța și celelalte puteri europene au bagatelizat sau au uitat această anunțare. Germania a dat, de câteva ori, dovada că nu glumește. Toată lumea a luat-o peste picior, iar aslăzi se prăpădește de geaba de-a o calma. Dar sunt zadarnice toate încercările. Să nu-și inchipuie cineva că aceea Germania care de atîta timp se pregătește și care a și fixat data revanșei, va renunța sincer și de dragul unei păci din care nu câștigă nimic, la intențiile-i cu care s'a frământat însepuabil...

lar tot pentru anul 1937 Germania, prin gura unui vestit băr-

Foștii lupiști sunt cu d. Vaida

Nu les din partid, dar acceptă șefia d-lui Vaida —

În legătură cu formarea partidului d-lui Vaida se auză că grupul foștilor lupiști și actualii deputați au acceptat integrarea în noul partid. A rămas numai ca Vaida să-și dea aprobarea. Pe de altă parte, preotul Alexe din Dâmbovița a cerut d-lui Vaida o acțiune paralelă a grupărei sale cu noul partid, ceea ce, probabil va accepta. Vaid-știi nu aștept să plece din partidul național-țărănesc în care s'au rămînd, numai că acceptă șefia d-lui Vaida și programul său.

Note zilnice

Un redactor al unui ziar românesc din Timișoara, se plînge că un alt redactor, coleg de redacție, n'a fost lăsat de agenții fiscalului să intre la reprezentațiile unei trupe de teatru unguresc. Și — culmea! — redactorul era cu un... membru al familiei... Mai întâi să fi spus d. redactor ce căuta „colegul” d-sale la reprezentațiile ungurești? Ori... voia să le combată și să fie în materie? Dar atunci de ce s'a dus cu un membru al familiei? Al fi trebuia și-un... maritor... Ce fac ce nu fac ungurii, dar găsesc mereu noi și noi motive de-a atrage lumea la ei în țară. Odată,

Și firile cele mai optimiste sunt îngrijorate. Situația europeană nu-i de felimpe de. Trebuia să ne așteptăm dela început, adică dela sfârșitul celui alt, răboiu că, lucrurile nefiind pe placul tuturor, cei nemulțumiți să coacă o revanșă. Și învingătorii — dac'ar fi luat măsura de învingători și de cunoscători ai învinșilor — n'ar trebui să alerge azi cu ploconii dela Hitler și să se consfătuiască ba la Roma, ba la Paris, ba la Stresa. Și mai ales n'ar trebui să aibă oficiile de siguranță atîta treabă și n'ar trebui să asistăm cotidian la acte recalcitrante și obraznice ale reprezentanților, din țările învingătoare, a celor cărora nu le-a fost pe plac sfârșitul războiului mondial. Acum veninosul fruct al viitorului măcel este copt. Nu se știe momentul când o să cadă de pe cracă și — cum conține dinamită și gaze otrăvitoare — să explodeze incendiind un continent. Cei cari au contribuit la pârguirea diavoleștii poame și cu duhoarea lor arzândă de dorul revanșei, și-au autosugestionat atît de mult succesul viitor încât nu se mai indoiesc de el și n'au răbdarea să-l aștepte, sau, trăgînd polite asupra lui, comit fapte premature. Ați citit ieri despre „curajoasă” atitudine a primarului ungar din Adea și a oamenilor săi. Românul spune că nu face omul la beție ce nu știe din trezie. Ce-a fost scandalul cu bătaia și cu goană ca în romanele polițiste, altceva decât o revanșă pe care un-

garii din Adea au avut curajul să și-o ia la beție, nu dela jandarmul Cutare, ci dela autoritatea românească și dela român, în general? Și ce-a fost provocarea evreo-maghiară de pe culoarele Universității din Cluj? N'a fost nemulțumire, n'a fost revoltă. A fost buieserie. Nu pentruca buieserilor ar avea ceva de spus, ci fiindcă așa au fost învățați de cei sub a căror comandă stau și de noi. Da, de noi, căci calul pe care nu-l ții în frâu își face de cap, o ia razna. Și dac'ar te trezești totuși și te temi să nu te răstoarne 'n șanșuri, dac'ar strîngi hățurile, calul se 'ncăpăținează, și atunci găsește motive să spună că tu ești de vină, că-l persecuți și gonești mai nebun, mai ales dac'ar n'ai fost atent și fără să știi, un străin de trăsura ta a dat biciu calului neinvățat cu bătaia... I-am văzut ieri pe bătăușii dela Adea. Mergeau, doi câte doi, păziți de-un jandarm în frunte și de altul în coadă. Iar un al treilea mergea pe lângă rînd, ducînd arma ruptă. Erau conduși spre Tribunal. Zece oameni, ca toți oamenii. Țărani cu port unguresc, cu desagele de merinde în mâini și cu capul în piept. Desigur că regretau de o mie de ori prostia făcută la beție, desigur că le era rușine de ei și că le părea rău că nu pot fi acasă la treaba lor. Și cu toate acestea, la instrucție vor avea o atitudine dărză, de unguri țanțoși... Așa le

dătează „datoria”. O datorie prost învățată din coloarele ziarelor evreo-maghiare și din discursurile, publice și private, ale trimișilor partidului maghiar din România cu comandament budapestan. Ce-a câștigat primarul din Adea și ce-au câștigat cei nouă compari de pe urma „răsbunării”, lor? Ce-a câștigat partidul și presa lui? Pedepsirea bătaușilor instigați, pe cari tot partidul maghiar îi va incuraja spunîndu-le eroi și martiri ai crezului unguresc, pentru a nu-i lăsa să vadă cu ochi obiectivi și să dea dracului tot iredentismul inutil care nu le-duce decît neajunsuri de cari s'ar putea lipsi. Iată unde duce neincetarea inveninare a persei evreo-maghiare care înțelege să monopolizeze și să dirijeze pe căl greșite, acțiunile unor oameni altfel mulțumiți cu soarta lor, pentruca știu, instigatorii, că ei tot n'au de suferit și pozează în eroi ai datoriei în timp ce fac pe alții să intre 'n bocluț. Mai ales în timpul din urmă, sărmanii oameni mlădiază și frământați cu aluatul otrăvit al iredentismului și-al unei revanșarde, văzînd dărjenia Germaniei și direcțiunea pe care Ungaria spune că o va apuca, se imbată cu visul unui nou paradis pe care-l cred mai fericitor decît viața lor de acum. Și de-aceea comit acțiune nesăbuite, uitînd că nu-i tocmai așa cum li se spune și neștiînd că nici nu va fi niciodată așa. P. Sel.

știi presăra printre distracții. Acum aflăm că începînd cu 6 Iunie se vor organiza la Budapesta „săptămânile sărbătorilor”. Îți trebuie multă fantezie pentru a găsi o justificare atît de neverosimilă a reclamei. Și cu această ocazie — mai ales că-i vorba de mai multe săptămâni — ne întrebăm cum rămîne cu cele 2-3 săptămâni de peste ai, cari nu poartă nici un nume reclamagiu? Desigur că vor fi și ele serbate sub numele de „săptămânile vacanței iredentismului”... Și I. P. S. S. Patriarhul s'a declarat pentru „numerus valachicus”. N'a spus că acțiunea d-lui Vaida așa și pe dincolo. A spus doar, în esență, că legea naturală și dreptul natural nu numai că-ți

permite, dar te obligă să te prețuiești pe tine înaintea altuia și să lupți contra celui ce vrea să-ți încalce dreptul la viață. Și credem că acest lucru îl admit toți anti-voidiștii, dar li-e teamă să și procedeze conform convingerii lor. Se simt slabi și li-e frică să nu le fie luat și ceea ce au, dac'ar pornesc o luptă. Aceștia sunt suflete lașe, suflete mici, suflete de slugi cari merită să-și trăiască viața în servitute, căci fiecare își are guvernul și stăpînul pe care-l merită sau, cum spune poetul „cei cari poartă jugul și-a trăi mai vor, merită să-l poarte spre rușinea lor”. Și aceștia fac de rușine și pe cei cari știu să dea cu pumnul în masă așa cum trebuie, atunci când își văd periclitat un drept al lor. D. Călin

